

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/56/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512208680
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7512208680.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a Mgr. Angeliky Sopoligovej v spore žalobcu Y. E. X., bytom v Ď. Č.. XX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Patrik Holinga s.r.o., so sídlom v Košiciach, Hlavná č. 25 proti žalovaným 1. H. X. V., bytom v S., V. Č.. XX, 2. Q. X. V., bytom v S., V. Č.. XX, zastúpených Advokátskou kanceláriou Steiner & Associates s.r.o., so sídlom v Košiciach, Moyzesova č. 46, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalovaných proti uzneseniu Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 13.5.2020 č.k. 14C/75/2012-484 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Žalovaní sú povinní nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie zastavil a žalovaným priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.
2. Uznesenie odôvodnil tým, že žalobca písomným podaním došlým súdu 10.10.2018 vzal žalobu v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť, preto súd postupom podľa § 145 ods. 1 C.s.p. konanie zastavil.
3. Pri rozhodovaní o späťvzatí žaloby súd neprihliadol na nesúhlas žalovaných, nakoľko súd za vážne dôvody pre zastavenie konania nepovažoval skutočnosti uvádzané žalovanými a to, že v prípade meritórneho rozhodnutia v predmetnej veci môžu žalovaní legitímne očakávať nerušený a pokojný výkon svojho vlastníckeho práva. Žalovaní boli zas toho názoru, že zastavením konania bez meritórneho rozhodnutia vo veci samej by došlo k zásahu do princípu do právnej istoty, v rámci ktorého by nemali istotu o tom, či žalobca nepodá opätovne žalobu spochybňujúcu jej vlastníckeho právo.
4. Súd po preskúmaní dôvodov nesúhlasu žalovaných so späťvzatím žaloby dospel k záveru, že tieto nespĺňajú požiadavku závažnosti v zmysle § 146 ods. 1 C.s.p., nakoľko nemajú vplyv na hmotnoprávne postavenie žalovaných, nakoľko žalovaní sú zapísaní v katastri nehnuteľností ako vlastníci sporných nehnuteľností a ich hmotnoprávne postavenie sa zastavením konania pre späťvzatie žaloby žiadnym spôsobom nezmení.
5. Výrok o trovách konania odôvodnil s poukazom na ust. § 256 ods. 1 C.s.p. majúci za to, že žalobca zavinil zastavenie konania, preto súd žalovaným priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.
6. Proti tomuto uzneseniu podali včas odvolanie žalovaní. Žiadali, aby odvolací súd v konaní pokračoval, resp. alternatívne uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

7. V odvolaní namietali, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedli, že majú na určenie vlastníckeho práva naliehavý právny záujem, rovnako ako žalobca. Súčasný stav, kedy nie je jasné, kto je vlastníkom prekrývajúcej časti pozemku je vážnym zásahom do princípu ich právnej istoty, ktorý investovali do tohto sporu nemalé finančné prostriedky a vykonali rozsiahle dokazovanie. Preto legitímne očakávajú, že súd autoritatívne rozhodne o určení vlastníckeho práva v súlade so zásadou spravodlivej a účinnej súdnej ochrany napĺňajúcej princíp právnej istoty. Nesprávne právneho posúdenie tak spočíva v tom, že súd nezohľadnil ich právny záujem na určení vlastníckeho práva prekrývajúcej sa časti pozemku, pričom o tomto môže rozhodnúť jedine súd. Za správne právne posúdenie považujú, že ich nesúhlas so späťvzatím žaloby je dôvodný. Súd nedal odpoveď na otázku, prečo existenciu duplicita vlastníctva na prekrývajúcej sa časti parcely nepovažoval za skutočnosť vážne ovplyvňujúcu právne postavenie alebo záujem žalovaných.

8. Následne počas odvolacieho konania žalovaní doručili odvolaciemu súdu žiadosť o schválenie súdneho zmiernu, ktorým navrhli zrušiť napadnuté uznesenie a schváliť zmier, podľa ktorého sú výlučnými vlastníkami parcely KN-C č. XXX/X o výmere 930 m² zapísanej na LV č. XXXX, kat.úz. Ď..

9. Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie a konanie mu predchádzajúce podľa § 379 v spojení s § 380 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných nie je dôvodné.

10. Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o zastavení konania vychádzal zo správneho právneho názoru, že nesúhlas žalovaných so späťvzatím žaloby nespĺňa požiadavky príslušnej závažnosti, nakoľko nemá vplyv na hmotnoprávne postavenie žalovaných a preto správne rozhodol a konanie zastavil. Ani počas odvolacieho konania nedošlo k zmene skutkového ani právneho stavu, preto odvolací súd na skutkové zistenia a na právne normy, ktoré uviedol súd prvej inštancie poukazuje a v celom rozsahu sa s nimi stotožňuje.

11. K odvolaniu žalovaných je potrebné uviesť, že toto nemožno považovať za dôvodné, ak vychádza z názoru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

12. Podľa § 145 ods. 1 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

13. Podľa § 146 ods. 1 C.s.p. súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

14. Za vážny dôvod pre nepripustenie späťvzatia žaloby je spravidla okolnosť, z ktorej možno vyvodiť, že späťvzatím žaloby je žalovaný ohrozený vo svojich oprávnených záujmoch napr. preto, že v prípade späťvzatia a následného zastavenia konania by sa už sám nemohol s úspechom domáhať rozhodnutia o spornom nároku.

15. V prejednávanej veci ako vyplýva aj z dôvodov napadnutého rozhodnutia žalovaní vyslovili nesúhlas so späťvzatím žaloby, pričom za vážny dôvod nesúhlasu považovali skutočnosť, že zastavením konania bez meritórneho rozhodnutia vo veci by došlo k zásahu do princípu právnej istoty a teda by nemali istotu o tom, či žalobca nepodá opätovne žalobu spochybňujúcu vlastnícke právo. S uvedeným nesúhlasom sa súd prvej inštancie náležite vypořiadal, ak uviedol, že žalovaní sú v katastri nehnuteľností vedení ako vlastníci sporných nehnuteľností a ich hmotnoprávne postavenie sa zastavením konania z dôvodu späťvzatia žaloby žiadnym spôsobom nezmení. Navyše je potrebné uviesť, že žalovaní aj v prípade späťvzatia a následného zastavenia konania sa môžu domáhať rozhodnutia o spornom nároku. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd aj na samotnú dohodu strán sporu o mimosúdnom urovnaní zo dňa 19.7.2021, v rámci ktorej sporové strany v zmysle ust. § 585 a nasl. Občianskeho zákonníka uzatvorili dohodu o mimosúdnom urovnaní, na základe ktorej žalobca vyhlásil, že uznáva výlučné vlastníctvo žalovaných k parcele KN - C XXX/X zapísané na LV č. XXXX, kat. úz. Ď..

16. Vo vzťahu k návrhu strán sporu ohľadom schválenia súdneho zmiernu je potrebné uviesť, že k tomuto návrhu odvolací súd neprihliadal, nakoľko späťvzatím návrhu na začatie konania (došlé súdu pred žiadosťou o schválenie súdneho zmiernu) nastali účinky už tým, že sa dostalo do dispozície súdu a teda nemožno ho vziať ďalším procesným úkonom späť a vrátiť tak konanie do pôvodného stavu. Z

uvedeného dôvodu, ak by súd prihliadal na žiadosť o schválení súdneho zmiernu, navrátil by konanie do pôvodného stavu, čo je však neprípustné.

17. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že nie je daný žalovanými uvádzaný odvolací dôvod spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie, preto odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 ako správne potvrdil.

18. Výrok o trovách odvolacieho konania vyplýva z ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorých právo na náhradu trov odvolacieho konania má úspešná strana sporu, v danom prípade žalobca, preto mu odvolací súd priznal aj náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

19. Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).